

## Botrányellenzék Magyarországon



**Borbély Zsolt Attila**

Szinte mindenki egyetért abban, hogy a jobb-bal besorolás idejétmúlt, mégis mindmáig közszájon forog e kategóriapáros. Méghozzá úgy, hogy a kívül-állók számára nem egyértelmű, mit is jelöl. A legtöbb ellentmondást az okozza, hogy a közvélekedés egy tengelyen képzelet el e két kategóriát és nem egy koordináarendszerben. Holott mást jelent eszmei-ideológiai szempontból baloldalinak vagy jobboldalinak lenni, és mást gazdasági szempontból. Így valójában nem két besorolásról beszélünk, hanem négyről (az első eszmei, a második a gazdasági szempont): bal-bal (pl. szocialisták), jobb-jobb (pl. keresztény-demokraták zöme), jobb-bal (pl. keresztény-szocializmus) és bal-jobb (pl. liberalizmus).

Nagyon leegyszerűsítve: gazdaságilag a baloldaliság szociális gondolkodást jelent, a jobboldaliság pedig piacvezéreltséget. Eszmei szempontból a baloldal kozmopolita, urbánus, vallás- és hagyományellenes, míg a jobboldal nemzeti, hagyományokban hívó és támogatja a történelmi egyházakat.

Az eltelt hetven évben kialakult egy erőegyensúly mind az egyes európai országok, mind a közben létrejött Európai Unió szintjén. E képzetben új helyzetet teremt az európai gondolkodástól és kultúrától merőben eltérő élet- és államfilozófiát valló iszlám tömegek hetvenes évek közepén elkezdődött lassú betelepítése, amely 2015-ben gyorsult fel drámai mértékben.

### A baloldal veszélye

Amint Orbán Viktor idején tusnádfürdői beszédében rámutatott: ha az iszlám lakosság európai szinten elér egy küszöbértéket – minden országban 15–20%-ot –, megvan annak az esélye, hogy az erőegyensúly végleg felbomlik. Mert a bevándorlók keresztény-konzervatív pártokra csak elenyésző mértékben szavaznak. A migráció kérdése ugyan-

akkor e riasztó perspektíván kívül más szempontból is hátrányos helyzetbe hozta a konzervatív pártokat: a jobboldal Stockholm-szindrómája, a baloldalnak való megfelelési igyekezete folytán e tábor nem utasítja el egységesen a balosok bevándorláspolitikáját. A képet még az is átszínezi, hogy a pártok nem demokratikus, hanem oligarchikus szerveződések. Így a globális háttérhatalomnak – amelyet a látható figurák között Soros György képvisel – elég megvásárolnia, megszarnolnia vagy nyomás alá helyezni egy-egy pártot belül néhány kulcsfigurát ahhoz, hogy az adott párt politikáját alapvetően befolyásolja. (Lásd a Jobbik esetét, amely a Simicska-orientáció után Soros felé aspirál.)

**→ Az Amnesty International képes volt a magyar rendőrök aránytalanul visszafogott fellépését, mondhatni politikai háttérű passzivitását is megbírálani. Miközben a rendfenntartóknak minden okuk megett volna vízágyúval kiüríteni a teret, miután a tüntetők erőszakosan léptek fel.**

Ilyen előzmények után a baloldal végveszélyt hoz Európára a saját táborának remélt gyarapításával. A demográfiai okokból a hódító szándékkal és felsőbbrendűségi tudattal érkező muszlimok a maguk képére fogják alakítani azokat az országokat, ahol többségbe kerülnek. A baloldal által terjesztett multikulti helyén monokultúrát hoznak létre, amely minden liberális értéket tagad. E játéktérben képviseli a magyar kormány maga következetes, egyértelmű és a migránsválságból kiutat mutató politikáját a teljes magyar ellenzékkel szemben.

### Letepert rendőrség

Az ellenzék példátlan botrányt kavart a parlamentben, elállták a levezető elnök útját, sípoltak, üvöltöztek, hisztériáztak a munkatörvénykönyv módosításának megszavazása során minden ok és alap nélkül „rabszolgatörvénynek” nevezve a jogszabályt. Amely különben teljes mértékben megfelel a nyugat-európai szabályozásnak, s amelyről még egyes realista baloldali publicisták is elismerik, nincs vele semmi gond.

Ezt követően az ellenzék tüntetést hirdetett, ahol a résztvevők – egyértelműen a háttérből irányítva – kövekkel, üvegekkel, füstbombákkal dobálták a rendőröket, akik közül eddig tucatnyian sérültek meg. A rendőrség mindössze könnygázzal és félszáz ember előállításával válasszolt, amiből kiderült: jelentős részük büntetett előéletű, akad köztük külföldi állampolgárságú „antifa” aktivista és persze CEU-s diák is. Minden jel szerint a Soros György által képviselt erők lendültek akcióba, amelyek nem egy országban buktattak már kormányt. Ha ezt nem is érhetik el Magyarországon, de külpolitikai síkon sok kárt tudnak okozni.

S láss csodát, az Amnesty International képes volt a rendőrök aránytalanul visszafogott fellépését, mondhatni politikai háttérű passzivitását is megbírálani. Miközben a rendfenntartóknak minden okuk megett volna vízágyúval kiüríteni a teret, miután a tüntetők erőszakosan léptek fel: nemcsak velük szemben, de megrongálták az ország karácsonyfáját, felgyújtották a nélkülszülő gyermekeknek szánt szánkókat, a kukákat és egyéb tárgyakat, törtek-zúztak városzerte. Ráadásul a balliberális média közvetítéséből is kiszűrődött, hogy miféle hangulat uralkodott a tömegben. A trágár, erőszakos, keresztényellenes gyűlölködő verbális megnyilvánulások kitöltenék egy külön elemzés terét.

### Lejtmenet

Ezek után következett az ellenzéki képviselők illetéktelen behatolása és színészkedése a köztévében, amivel a cél ugyanaz volt, mint az egész tüntetéssorozattal: a botrányokozás és Magyarország nemzetközi presztízsének csökkentése. Az ellenzék sem adhat mást, csak mi lényege: hazas és nemzetellenességet, idegen érdekek kiszolgálását. Egykor Moszkva, ma Brüsszel és New York. De véletlenül sem Budapest.

Erőlködésük egyébként hiábavaló. Uniós szinten nem nekik áll a zászló. Minden esély megvan arra, hogy az emberek felébredésével a jövő évi európai parlamenti választásokon az illegális bevándorlást támogató erők visszaszoruljanak. S arra meg különösképpen, hogy a magyar botrányellenzék történetének legrosszabb eredményét könyvelje majd el.

## Újévi levél az óévből



**Nánó Csaba**

Kedves Szöcske barátom!  
Mindenekelőtt értesítelek: olyan szépen hull a hó, hogy Csocsó barátunk hóembernek öltözve kéreget a főtéri műkarácsonyfa alatt. Bár a telet szerintem át kellene ugrani, mert csak bajt okoz. Képzeld, váratlanul megint lehullt a hó december közepén, és ettől megállt az élet. Máshol meg nagyon beindult. Ha például vonatra ülsz, sosem tudod, hol fogsz kilyukadni. És főleg, melyik évszakban érsz a célállomásra...

Sajnos ismét eltelt egy év. Ilyenkor mindig eszembe jutsz, és bár Isten tudja, merre jársz, írok neked. Te éppen karácsony előtt dobbantottál Télapónak öltözve, és Máté Peti dalát fújtad: „elmegek, elmegek...” A határőrök azt hitték, valami popsztár vagy fellépő ruhában, és meg is tapsoltak, amikor átléptél a határon. Mennyit röhögünk ezen! Pedig nagy úrt hagyta magad után. Főleg az a baj, hogy azóta nincs kitől kölcsön kérni...

No, ezen valahogy túltesszük magunkat. De azon nem, amelyek az elmúlt évben történtek. Hogy Fletó barátunkat parafrazáljam: hazudik itt mindenki, kérlek szépen, éjjel-nappal, ébren és álmában. Őszintén, már a kutyám ugatásának sem hiszek. Minket annyi minden jó elkerül, hogy azt hiszem, a világvége is valahol messze tőlünk csap majd be. Nem ellentmondás ez, barátom: valóban jó lenne legalább egy átmeneti világvége, hiszen csak így tisztulna meg a társadalom. Másként semmi esély...

Most éppen azon folyik a vita, adjanak-e amnesztiát a börtöntölteléknek. Mintha idekinn nem futkosna így is elég bűnöző. Méghozzá kosztümben. Ezek úriemberek ám, nem úgy, mint Csocsó, aki fehér hóembernek öltözve is ágrólszakadt benyomását kelti. És kevesebbet is lop a csóró.

Te, Szöcske, azért ne feledjem: történnek ám csodálatos dolgok is errefelé. Például egyesülés utáni szétválás. Ez nem vicc, éppen amikor az emberek a nagy egyesülés fáradalmait próbálták kipihenni, kiderült: hirtelen osztódásnak indult az ország. Tudom, röhejesen hangzik, de szent igaz! Hogy mi, „hazátlanok”, akik a nyereg alatt puhítjuk a húst, el vagyunk nyomva, egy dolog. Igen ám, de már néhány erdélyi nagyváros előjárója is – színtiszta bennszülöttek – úgy érzi, a főváros kiszipolyozza őket. És ez még semmi: „az örök álomból” felébredt a szegényebb testvér is.

Képzeld, a Nyugati Szövetség létrejötte után hét moldvai város polgármestere írt alá közigazgatási és gazdasági együttműködési megállapodást. Merthogy nekik is torkukon akadt a mamaliga. Pedig ők északon vannak, ahonnan nagyon ködösen látszik a Nyugat, és egyáltalán a civilizált világ. Ezek után gondolhatod, nagy a baj! Aszondják, autópályákat akarnak, amikor még a kert hátsó felében levő budiig sincs kikövezve az út...

**→ Te, Szöcske, azért ne feledjem: történnek ám csodálatos dolgok is errefelé. Például egyesülés utáni szétválás. Ez nem vicc, éppen amikor az emberek a nagy egyesülés fáradalmait próbálták kipihenni, kiderült: hirtelen osztódásnak indult az ország. Tudom, röhejesen hangzik, de szent igaz!**

Ó, mennyi minden vár ránk az újévben, barátom! Például árdrágítás. De az aztán a javából. Amikor hallom a műkedvelő kormányfőnk dadogásait, olyan kín ez nekem, haver, mint a Mozart-rajongónak Fekete Pákó zenéjére táncolni.

Zárom rövid leveletem azzal a reménnyel, hogy egyszer talán hazaszöksz. Bár, ahogyan a többi kitántorgott barátunk is mondja: mindenhol rossz, de a legrosszabb idehaza lenne...

Üdvözöllek!